

# Rozwiązywanie równań nieliniowych metodami połowienia, *regula falsi* i siecznych w arytmetyce przedziałowej

Mikołaj Rozwadowski

28 maja 2017

## 1 Informacje ogólne

### 1.1 Zastosowanie

Każda z niżej opisanych metod rozwiązuje w arytmetyce przedziałowej równanie  $f(x) = 0$ , gdzie  $f$  jest dowolną funkcją rzeczywistą. Do znalezienia rozwiązania potrzebny jest początkowy przedział  $[a, b]$ , który jest potem sukcesywnie zawężany.

### 1.2 Sposób wczytania funkcji

Wymagana przez każdą metodę funkcja  $f$  jest przekazywana jako wskaźnik do obiektu klasy **Function**. Można samemu napisać podklasę realizującą jakąkolwiek funkcję albo posłużyć się klasą **S0Function**, która umożliwia załadowanie jej z biblioteki dynamicznej `.so` pod systemami operacyjnymi z rodziny GNU/Linux. Sposób utworzenia i skompilowania kompatybilnej biblioteki opisany jest na stronie projektu w serwisie GitHub.

### 1.3 Identyfikatory nielokalne

W pliku nagłówkowym `common.h` znajdują się deklaracje pomocniczych funkcji i stałych, z których korzystają wszystkie metody:

### Function

klasa udostępniająca metodę `interval evaluate(interval x)`.

### WRONG\_INTERVAL

stała o wartości liczbowej 1; jest to wyjątek, którym funkcja sygnalizuje, że w podanym przedziale początkowym lewy koniec jest większy lub równy od prawego końca,

### NO\_REAL\_ROOTS

stała o wartości liczbowej 2; jest to wyjątek, którym funkcja sygnalizuje brak pierwiastków rzeczywistych w podanym przedziale początkowym,

### check\_interval

pomocnicza funkcja, która sprawdza warunki dla przedziału początkowego, a niespełnienie ich sygnalizuje zgłoszeniem jednego z powyższych wyjątków.

## 2 Metoda połowienia przedziału

### 2.1 Zastosowanie

Funkcja `Bisection` znajduje wartość pierwiastka równania  $f(x) = 0$  metodą połowienia przedziału w arytmetyce przedziałowej.

### 2.2 Opis metody

Metoda połowienia wykorzystuje własność Darboux, która mówi, że jeśli dana jest funkcja ciągła  $f$  i przedział rzeczywisty  $[a, b]$  takie, że  $f(a) = y_a$  i  $f(b) = y_b$ , to funkcja ta przyjmuje w przedziale  $(a, b)$  wszystkie wartości pośrednie między  $y_a$  a  $y_b$ . W szczególności oznacza to, że jeśli taka funkcja ma na końcach przedziału różne znaki, to istnieje tam miejsce zerowe, czyli punkt  $x_0 \in (a, b)$ , dla którego  $f(x_0) = 0$ .

Algorytm rozpoczyna pracę z danym przedziałem  $[a, b]$ , o którym wiadomo, że  $f(a) \cdot f(b) < 0$ . W każdej iteracji następuje wyznaczenie środka przedziału  $m = \frac{a+b}{2}$  i podział go na dwie połowy  $[a, m]$  i  $[m, b]$ . Jeżeli  $f(a) \cdot f(m) < 0$ , to przeszukiwanie jest kontynuowane w przedziale  $[a, m]$ , w przeciwnym razie  $[m, b]$ .

Pętla powtarza się aż do momentu, w którym środek przedziału  $m$  będzie miejscem zerowym funkcji. Ponieważ w praktyce może to jednak nie

nastąpić, do przerwanie algorytmu dojdzie też, gdy szerokość przedziału będzie mniejsza niż zadana tolerancja  $\epsilon$  lub po wykonaniu określonej liczby iteracji. W takim wypadku wynikiem będzie najwęższy uzyskany przedział zawierający pierwiastek.

## 2.3 Wywołanie funkcji

`Bisection(a, b, func, tolerance, iterations, reached)`

## 2.4 Dane

`a, b`

lewy i prawy koniec przedziału zawierającego pierwiastek,

`func`

funkcja, której miejsce zerowe należy znaleźć,

`tolerance`

największa akceptowalna szerokość przedziału wynikowego,

`iterations`

maksymalna liczba iteracji.

## 2.5 Wyniki

`Bisection(a, b, func, tolerance, iterations, reached)`

przedział zawierający miejsce zerowe

## 2.6 Inne parametry

`reached`

określa, czy w `iterations` iteracjach udało się zmieścić w wymaganej tolerancji.

Jeśli początkowy przedział  $[a, b]$  nie będzie spełniać wymagań, to funkcja wyrzuci wyjątek (zob. 1.3). Również za pomocą wyjątku odrzucone zostanie podanie liczby iteracji mniejszej lub równej 0.

## 2.7 Typy parametrów

interval a, interval b, Function\* func, long double tolerance, int iterations, bool& reached

## 2.8 Identyfikatory nielokalne

Oprócz wymienionych w punkcie 1.3 plik źródłowy definiuje następujące identyfikatory nielokalne:

NOT\_ENOUGH\_ITERATIONS

stała o wartości liczbowej 3; jest to wyjątek, którym funkcja sygnalizuje, że parametr `iterations` nie jest liczbą dodatnią.

## 2.9 Przykłady

Równanie	a	b	liczba iteracji	$\epsilon$	$x_0$
$x^2 - 2 = 0$	1	2	60	$10^{-16}$	[1.41421356237309503, 1.41421356237309503]
$xe^{\sqrt{x+1}} - 1 = 0$	-1	1	60	$10^{-16}$	[3.17347582146508266, 3.17347582146508266]
$\sin x \cdot (\sin x + \frac{1}{2}) - \frac{1}{2} = 0$	0	1	60	$10^{-16}$	[5.2359877559829803e-01, 5.2359877559829803e-01]

## 3 Metoda *regula falsi*

### 3.1 Zastosowanie

Funkcja `RegulaFalsi` znajduje wartość pierwiastka równania  $f(x) = 0$  metodą *regula falsi* w arytmetyce przedziałowej.

### 3.2 Opis metody

Metoda *regula falsi* opiera się na założeniu, że każdą funkcję można w odpowiednio małym zakresie argumentów traktować jak funkcję liniową. Choć z matematycznego punktu widzenia jest to nieprawda (stąd nazwa – *regula falsi* to po łacinie fałszywa zasada albo fałszywa prosta), to obliczanie kolejnych miejsc zerowych tak, jakby funkcja rzeczywiście była na tym odcinku liniowa, daje coraz lepsze przybliżenia prawdziwego pierwiastka.

W każdej iteracji algorytmu wyznaczany jest punkt przecięcia prostej przechodzącej przez punkty  $(a, f(a))$  i  $(b, f(b))$  z osią  $X$ :

$$x = b - f(b) \cdot \frac{b - a}{f(b) - f(a)},$$

a następnie uzyskany punkt zastępuje lewy lub prawy koniec przedziału początkowego. Pętla trwa dopóki spełniony jest warunek  $a > x > b$ .

### 3.3 Wywołanie funkcji

`RegulaFalsi(a, b, func)`

### 3.4 Dane

`a, b`

lewy i prawy koniec przedziału zawierającego pierwiastek,

`func`

funkcja, której miejsce zerowe należy znaleźć.

### 3.5 Wyniki

`RegulaFalsi(a, b, func)`

przedział zawierający miejsce zerowe

### 3.6 Inne parametry

Brak. Jeśli początkowy przedział  $[a, b]$  nie będzie spełniać wymagań, to funkcja wyrzuci wyjątek (zob. 1.3).

### 3.7 Typy parametrów

`interval a, interval b, Function* func`

### 3.8 Identyfikatory nielocalne

Brak, nie licząc wymienionych w punkcie 1.3.

### 3.9 Przykłady

## 4 Metoda siecznych

### 4.1 Zastosowanie

Funkcja `Secant` znajduje wartość pierwiastka równania  $f(x) = 0$  metodą siecznych w arytmetyce przedziałowej.

### 4.2 Opis metody

### 4.3 Wywołanie funkcji

`Secant(a, b, func)`

### 4.4 Dane

`a, b`

lewy i prawy koniec przedziału zawierającego pierwiastek,

`func`

funkcja, której miejsce zerowe należy znaleźć.

### 4.5 Wyniki

`Secant(a, b, func)`

przedział zawierający miejsce zerowe

### 4.6 Inne parametry

Brak. Jeśli początkowy przedział  $[a, b]$  nie będzie spełniać wymagań, to funkcja wyrzuci wyjątek (zob. 1.3).

### 4.7 Typy parametrów

`interval a, interval b, Function* func`

## 4.8 Identyfikatory nielokalne

Brak, nie licząc wymienionych w punkcie 1.3.

## 4.9 Przykłady

## 5 Bibliografia

- A. Marciniak, D. Gregulec, J. Kaczmarek: *Podstawowe procedury numeryczne w języku Turbo Pascal*. NAKOM, Poznań, 2000 r.